

همشهری: www.hamshahrionline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahrionline.ir

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (ع.ج)، کوچه شهید سیدکمال فرشی، شماره ۱۴
کد پستی ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ■ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵/۵۴۴۶
تلفن: ۲۲۰۶۶۰۶۷، شماره ۲۳۰۲۳۰۰۰

چاپ: همشهری
تلفن: ۴۸۰۷۵۰۰۰

توزیع و اشتراک:
موسسه نشر گستر امروزین
تلفن: ۹۱۳۰۴۱۴۲

پذیرش آگهی:
تلفن: ۸۴۳۱۰۰۰۰

■ حضرت امیر المؤمنین علی:

بنده مسلمان با خوش اخلاقی خود به درجه روزه گیر شب زنده دار می رسد.

■ اذان ظهر: ۱۲:۱۱ ■ غروب آفتاب: ۱۹:۱۰
■ اذان مغرب: ۱۹:۳۰ ■ نیمه شب شرعی: ۲۳:۲۲
■ اذان صبح فردا: ۴:۳۵ ■ طلوع آفتاب فردا: ۵:۱۳

■ صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
■ مدیر مسئول: محسن مهدیان
■ سر دبیر: دانیال معمار
■ معاونان سر دبیر: علی عمادی، شهرام فرهنگی، شاهین امین، حامد فوقانی
■ مدیر فنی: حامد یزدانی
■ مدیر هنری: مهدی سلامی
■ دبیر سیاسی: علی ترابی
■ دبیر شهری: سیمین دران
■ دبیر اقتصادی: سروش خسروی
■ دبیر فرهنگی: امیر هدنگی
■ دبیر حوادث: جواد عزیزی
■ دبیر بین الملل: حسین ارچلو
■ دبیر جامعه: عیسی محمدی
■ دبیر زیست بوم: محمد یاریکائی
■ دبیر ارزشی: سیددژ هرا عباسی
■ دبیر دانش و فناوری: محمد کرپاسی
■ دبیر ورزشی: امیر محمد یعقوب پور
■ دبیر همشهری جمعه: پروانه بهرام نژاد
■ دبیر صفحه آخر: مسعود میر
■ دبیر عکس: فرشاد عباسی

گربینوچ

آب تنی خرس گریزی

گرمای طاقت فرسا در آمریکا، نه فقط انسان ها که حیوانات را هم کلافه کرده تا حدی که یک خرس، تصمیم گرفته برای فرار از جهنم تابستانی، در یک خانه، تنی به آب بزند. این خرس گریزلسی، خودش را به خانه های ویلایی بریانک در کالیفرنیا رسانده و در استخر یکی از آنها، با شنا کردن خودش را خنک کرده است. تصویر این خرس که مشخص است از خنکی استخر لذت فراوانی می برد، حسایی وایرال شده و شرح حال میلیون ها انسان و البته حیوانی شده که در این روزهای جهنمی آمریکا، طاقشان را از دست داده اند. دمای هوا در بسیاری از مناطق آمریکا، حتی از ۴۵ درجه هم عبور کرده است.

دست به نازل نزن

این که در پمپ بنزین ها خود راننده ها بنزین بزنند یا نه، مسئله ای انتخابی است اما بسته به خودشان است که این کار را بکنند یا از تصدی پمپ بخواهند باکشان را پر کنند. اما در ایالت نیوجرسی در آمریکا، قانون سخت گیرانه ای در این باره وجود دارد و راننده ها، براساس قانون، حق ندارند به نازل های سوخت گیری دست بزنند. اخیراً قانونی در پارلمان محلی این ایالت تصویب شده که اجازه می داد نیمی از نازل ها به صورت آزاد در اختیار رانندگان قرار بگیرند اما فرماندار ایالت، بدون هیچ توضیحی آن را و تکر و همچنان بنزین زدن برای رانندگان، ممنوع است. ایالت اورگون هم قانون مشابهی داشت که اخیراً آن را تغییر داده اند.

دانش آموزان مهربان

چند دانش آموز دبیرستانی در آمریکا، بیش از ۱۰ هزار دلار کمک برای یکی از معلمانشان جمع آوری کردند تا او به خاطر جراحی قلب همسرش، دچار سختی نشود. آقای گانی، بیش از ۲۵ سال در دبیرستان آرکاندیا معلم اقتصاد است. او بین چند نسل از دانش آموزان، محبوبیت زیادی داشته چون همیشه با آنها مهربان بوده و هواپشان را داشته است. او از بهار، به خاطر جراحی باز قلب همسرش، به مدرسه نمی رفته چون باید از او مراقبت می کرده. دانش آموزان هم بعد از آنکه فهمیدند این عمل حتی با بیمه هم بسیار گران است، یک کمپین راه انداختند و برای او کمک مالی جمع کردند و ۱۰ هزار دلار به او هدیه دادند.

فراخوان

بی تعارف و تکلف
مشکل همین متن
کوتاهی که می بینید.

ما منتظریم تا نوشته هایتان درباره مسائل روزمره، مشکلات و دغدغه هایتان را برای ما ارسال کنید. اگر اهل طنز و کاریکاتور و طرحی هم هستید چاینان اینجا محفوظ است. متن یا طرح تان که آماده شد یک تماس با شماره ۲۲۰۲۳۶۲۶ بگیرد یا برای رساندنش به ما، راهشانی تان کنیم.

شنا در تکه ای از دریا

چگونه می توانیم از خشونت و پیش بینی ناپذیری دریا در امان بمانیم؛ اما همچنان از آب مسحورکننده آن بهره و لذت ببریم؟ پاسخ در بسیاری از جاهای دنیا ساخت استخرهای کنار دریاست. هدف اصلی این استخرها، این است که به شناگران آرامش و امنیتی بدهد و در عین حال این حس را در آنها ایجاد کند که در بخشی از دریا هستند و البته هدف ثانویه ای هم در کار است؛ این استخرها، چنان زیبا هستند که خودشان بخش بدیع و چشم نوازی از چشم انداز ساحل هستند. ساخت این استخرها البته ایده تازه ای نیست و شناگران و

معماران از قرن نوزدهم مشغول ساخت آنها هستند. این استخرها، با سازه هایی با مصالح ساختمانی هستند که در دریا ایجاد می شوند و با بخشی از بافت صخره ای ساحل ها هستند که با دستکاری اینم شده اند. شناگران گفته اند: بهترین تجربه اینها از حضور در این استخر، روزهای توفانی است؛ یعنی وقتی که دریا خشن و خروشان است اما آنها می توانند دور از خطر، در این استخر خودشان را در بخشی از دریا حس کنند.

اخیراً مجموعه عکس هایی از این استخرها در یک کتاب در انگلیس منتشر شده که مورد توجه زیادی قرار گرفته است. نه فقط خود استخرها و موقعیت های جغرافیایی آنها در کنار ساحل های عجیب و غریب مورد توجه قرار گرفته اند که عکس های زیبا و رنگارنگی که عکاس ها از آنها گرفته اند هم مورد توجه زیادی قرار گرفته است. برخی از عکس های چشمگیر این کتاب این ها هستند:

استخر صخره ای آلاوان در استرالیا. در سال ۱۹۲۱ ساخته شده و یکی از معروف ترین استخرهای دریایی دنیاست.

در کنار استخر ۲۰ متری یلمولت در ایرلند، یک استخر کوچک هم مخصوص کودکان قرار دارد.

پوزول کالکوسوس در قرن نوزدهم در جزایر قناری در اسپانیا ساخته شده که مسیر دسترسی به آن راه سنگی بر بیلج و خمی است.

استخر «سنگر» در انگلیس. از استخرهای استاندارد المپیک هم بزرگ تر است.

نورث بیت در شهر ویک در اسکاتلند در ابتدای قرن بیستم ساخته شده است.

این استخر، یکی از استخرهایی است که یک تپه زیاده انگلیسی در سال ۱۷۸۲ در کورنول انگلیس ایجاد کرده و به افتخار همسرش، لیدی سنت نامگذاری شده است.

فردر یک بیکر، حقوق دان
سرشناس انگلیسی،
در سال ۱۹۲۷ استخر
لوینیک را در کورنول در
انگلیس ساخته است.

جهان روز

به دلسوزی محیط بان

بالای ۵۰ درجه (بخشی از کویر در تابستان) را در فصل های مختلف تجربه کنند. این در حالی است که شرایط کم و بیش مشابهی در استان های مختلف وجود دارد. در کشور ما برای نظارت هر ۱۰ تا ۱۱ هزار هکتار منطقه حفاظت شده، به طور متوسط یک محیط بان وجود دارد؛ در حالی که استاندارد جهانی برای هر هزار هکتار عرصه خشکی یک نفر نیرو و برای هر ۵۰۰ هکتار عرصه تالابی و آبی یک نفر را پیشنهاد کرده و این به آن معناست که در کشور ما اغلب محیط بانان مجبور به اضافه کار و پذیرش مسئولیت مضاعف با حقوق حداقلی هستند. علاوه بر اینها محیط بانان با خطرات مختلفی هم روبه رو هستند و شکارچیان غیر مجاز و درگیری های مسلحانه، سقوط از ارتفاع، تصادف با موتورسیکلت، شرایط جوی نامساعد و دیگر اتفاقات، سختی این حرفه را دوچندان کرده است. با وجود خلأهای قانونی و نبود لوازم و تجهیزات مورد نیاز و به تعداد کافی، اما، محیط بانان با خود گذشتگی بسیار بر

پس از آنکه در پمپ بنزین ها خود راننده ها بنزین بزنند یا نه، مسئله ای انتخابی است اما بسته به خودشان است که این کار را بکنند یا از تصدی پمپ بخواهند باکشان را پر کنند. اما در ایالت نیوجرسی در آمریکا، قانون سخت گیرانه ای در این باره وجود دارد و راننده ها، براساس قانون، حق ندارند به نازل های سوخت گیری دست بزنند. اخیراً قانونی در پارلمان محلی این ایالت تصویب شده که اجازه می داد نیمی از نازل ها به صورت آزاد در اختیار رانندگان قرار بگیرند اما فرماندار ایالت، بدون هیچ توضیحی آن را و تکر و همچنان بنزین زدن برای رانندگان، ممنوع است. ایالت اورگون هم قانون مشابهی داشت که اخیراً آن را تغییر داده اند.

امروز (۱۱ جولای) با عنوان روز محیط بان نامگذاری شده است. معمولاً در این روز در سراسر جهان مراسم خاصی مانند روشن کردن شمع و یک دقیقه فکر کردن به محیط بانانی که در این ایام انجام وظیفه، جان باخته اند تا کاشت یک درخت به عنوان ادای احترام به محیط بانان جهان، آموزش های عمومی و بحث و گفت و گو و چانه زنی با مسئولان انجام می شوند. حدود ۱۱ در صد از کل مساحت ایران (۱۶۴۸۰۰۰ کیلومتر) را مناطق چهار گانه حفاظت شده تشکیل می دهند که برای کنترل و حفاظت گیاهان و جانوران و منابع طبیعی آن، به استاد آمار موجود حدود ۴ هزار محیط بان در استخدام این شغل دشوار و حساس هستند که در مقایسه با تعداد آنها در کشور های پیشرفته، بسیار کم و حدود یک به ۵ است. محیط بانان به واسطه اقلیم منحصربه فرد این سرزمین شرایط خاصی را تجربه می کنند و ممکن است در منطقه حفاظت شده کشور از دمای ۲۰- درجه (بخش هایی از قیروز کوه) تا

فصل خوب

تابستان آن سال ها

بریم غا هری

چرخ و فلک بازی گذشت سال بعد هم گذشت و دیگر فایده نداشت و به سنی رسیده بودیم که سوار شدن بر چرخ و فلک به ما نمی آمد، و فکر کردن به بازی چرخ و فلک بر ایمان شبیه زندگی شده بود، به راحتی و اندکی سختی می شد به بالا رسید و در چشم برهم زدن می شد به پایین رفت؛ زندگی بالا و پایین داشت و در نظر ما زندگی مرد شادی ساز به سرانسیسی افتاده بود. او که در تمام روزهای گرم سال اسباب شادی را فراهم کرده بود حالا خودش به کمک ما نیاز داشت که چرخ زندگی اش را درست بچرخاند و درست مثل بازی بار دیگر آن بالا باشد. در چهره مرد رد گذر زمان دیده می شد خسته بود و رنجور؛ چرخ و فلکش را فروخته بود و پولش را هزینه گذران زندگی اش کرده بود و او هر بساط نداشت، ما که خوشحالی تابستان هایمان را مدیونش بودیم چرخ و فلکی برایش فراهم کردیم و به جای دست خسته، موتوری کوچک را جایگزین کردیم و بساط شادی نسلی را دوباره فراهم کردیم که فراموشش کرده بودند؛ زندگی باید چرخش بچرخد حالا زندگی مرد شادی ساز در مدار چرخیدن افتاده بود و چرخ و فلکش می چرخید.

چرخ و فلک نخستین و آخرین سرگرمی ما در تابستان همه آن سال ها بود. نشستن در اتاق کوچک فلزی و تماشای کوچه و خانه های متحرک در ارتفاعی نسبتاً بلند حاصل دستان پر توان مردی بود که از این تابستان به آن تابستان سروکله اش پیدا می شد. او پول را که می گرفت، بچه ها را سوار سرگرمی دوار می کرد. خوبی اش این بود که مرد شادی ساز باتوقش همیشه کوچه ما بود. از کله صبح که نه، نزدیکی های بعد از ظهر ستون چرخ و فلکش را به تیر برق چوبی محل می بست و برای محکم کاری سنگی جلوی چرخش می گذاشت و کارش را شروع می کرد. این بازی تنها تفریح سالم ما در همه روزهای تابستان بود. اما تابستان سالی رسید که از مرد و چرخ و فلکش خبری نشد. آن سال چیزی در ما گم شد، دور شد، شادی ما حالا یک جایش حسایی می گنجید، چه باید می کردیم، کوچه به کوچه گشتن هم بی فایده بود. اثری نبود که نبود او هیچ جان نبود. ایا او از کارش پشیمان شده بود و فلکش از چرخیدن باز مانده بود؟ تابستان آن سال بدون

تصمیم خوب

میزی برای شکست تنهایی

تنهایی، ترسناک نیست، اگر تنهایی را برگزیده باشید و ترجیح دهید ساعت هایی از روز یا چند روز را تنها و در خلوت خود بگذرانید. تنهایی وقتی ترسناک می شود که میل به حضور در جمع وجود داشته باشد، اما جمعی وجود نداشته باشد! پارسی ها با تشکیل «جمه‌وری همسایگان خوب» توانسته اند حداقل برای یک روز مشکل تنهایی مردم یک منطقه از شهر پاریس، پایتخت فرانسه را حل کنند.

در جنوب شهر پاریس، در منطقه ۱۴، میزی به طول ۱۵ متر با ۴۸ صندلی در یکی از خیابان ها، با انواع خوراکی ها چیده شده. این میز ناهار که در واقع دورهمی بزرگی به نام «سلام» نامگذاری شده بود، همه اهل محل را دور یک میز جمع کرد. پس از ناهار نیز اجرای موسیقی و انجام بازی های محلی گروهی، شادی جمع را کامل کرد. اگرچه تعداد صندلی ها ۴۸ عدد بود، اما تعداد مهمان- میزبانان این میز بیش از ۷۰۰ نفر تخمین زده شده است.

بنجامین ژونگ صاحب یکی از کافه های محلی منطقه ۱۴، این رویداد را خاص، عجیب و غیر پارسی می نامد! به این دلیل که مردم پاریس، کمتر چنین دورهمی های بزرگی را تدارک می بینند. او می گوید در آن روز ظاهر احساس کردم تمام خیابان مال ماست، ما همه یک خانواده هستیم که با هم در حال ناهار خوردن هستیم. پاتریک برنارد، روزنامه نگار قدیمی و ساکن این منطقه در توضیح این حرکت جالب می گوید مردم منطقه ۱۴، سبک زندگی روستایی را به شهر آوردند، به این دلیل که دیگر در کلاتشهرها چنین دورهمی هایی دور از ذهن است.

اگرچه منطقه ۱۴ پاریس با سه قول مردم این منطقه، «جمه‌وری همسایگان» از سال ۲۰۱۸ تا به حال شاهد رویدادهای کوچکی مانند میان وعده های جمعی، گردش های جمعی فرهنگی، شیرینی پزی و آشپزی گروهی، برنامه های ورزش گروهی و برنامه هایی برای کودکان بوده است، اما این ناهار همگانی در میانه خیابان، اتفاق دیگری را در این منطقه رقم زد. این دورهمی ها نه تنها چهره این منطقه از شهر پاریس را برای افراد بومی تغییر داده است، بلکه مهاجران ساکن این منطقه نیز احساس بهتری دارند. در این منطقه اتفاقات خاص دیگری هم رخ داده است. برای مثال کارآفرینان محلی، نقاطی را برای جمع آوری زباله های ارگانیک تهیه کرده و افرادی را استخدام کرده اند. این زباله ها پس از تبدیل شدن به کمپوست برای گیاهان همان منطقه مورد استفاده قرار می گیرند. ایجاد پیاده روی های زیبا، بازسازی مناطق آسیب دیده منطقه مانند سنگرفش ها، ایجاد فضای سبز، ایجاد مراکز بازی و... از دیگر اتفاقات مثبت این منطقه است که توسط مردم رقم خورده است.

خوش خبر

نذر متفاوت

این چند روز هر کس به شیوه خاص خودش و با هر چه در توان داشت عشق و ارادتش را به اباعبدالله (ع) نشان داده برخی با نذر خون، جان تازه به بیماران بخشیدند. برخی با نذر غذا و اطعام نیازمندان. پزشکان دل داده اباعبدالله (ع) بیماران را در این ایام ویزیت رایگان کردند و خانواده هایی هم با بخشش شان به عشق امام حسین (ع) باعث آزادی زندانیان شدند. هر که در هر شغل و جایگاه و با هر توانی قدمی برای برپایی عزای سیدالشهدا (ع) برداشت. حالا جوانان برافه ای با نذر پاکیزگی به کمک پاکبانان شهر آمده اند تا اگر رفت و آمدهای این چند روز در خیابان ها، زباله ای بر تن شهر جاگذاشته است، به عشق اباعبدالله (ع) جمع کنند.

تولید واکسن نوترکیب

خبر کوتاه است اما مسرت بخش؛ «تولید صنعتی واکسن نوترکیب آنفلوآنزا در کشور آغاز شد». فناوری نوترکیب، روشی نوین در تولید واکسن های نسل جدید است؛ پاسخ ایمنی بسیار بالایی را ایجاد می کند و عوارض واکسن های قبلی را ندارد. در فناوری جدید فقط علیه بخش بیماری زا واکسن تولید می شود. بنابراین میزان واکسن منتقل شده به فرد بسیار پایین است و در مقابل اثر بخشی بالایی دارد. فناوری بالای این نوع واکسن موجب شده است که فقط ۲ کشور در دنیا به تولید آن دست پیدا کنند. در جهان فقط ایران و آمریکا، دانش فنی ساخت واکسن نوترکیب آنفلوآنزا را دارند.